ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ	Δρχ. 108.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	» 54.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	» 27.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ
ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ	Στερλῖναι 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	» 5
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ	Δολλάρια 37.5

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΔ— Ἀριθμὸς φύλλου 1000

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 = ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 25—93 καὶ 25—94

ΠΑΤΡΑΙ Κυριακὴ 2 Νοεμβρίου 1947

ΧΩΡΙΣ ΑΝΑΒΟΛΗΝ

Ἂς μὴ ἀναβάλη περισσότερον, διὰ τὴν Πελοπόννησον, ἡ Κυβέρνησις. Δὲν τὴν ἀνησυχοῦν, λοιπόν, τὰ μηνύματα, ποὺ φθάνουν ἀπὸ τὴν Αἰγιάλειαν, τὰ Καλάβρυτα, τὴν Ἠλεῖαν; Ἐὰν ἄψυχα εἶναι τὰ τηλεγραφήματα, καὶ πτωχαὶ αἱ περιγραφαί, ὥστε νὰ μὴ μεταφέρουν τὴν ἀγωνίαν, ποὺ ἀρχίζει νὰ ἐπικάθηται, ὡς καθεστώς, τότε ἂς σηκωθοῦν οἱ ἁρμόδιοι ἀπὸ τὴν πολυθρόνα καὶ ἂς εὐαρεστηθοῦν νὰ πλησιάσουν τὰς περιοχάς, εἰς τὰς ὁποίας ὑποβόσκει ἡ συμφορά. Ἀξίζει τὸν κόπον. Διότι κάτι συμβαίνει ἐκεῖ. Ἔπαυσε πλέον νὰ ὑπάρχη γαλήνη. Κάποια εὔνοια ἐκράτει τὴν ἐρυθρὰν μάχαιραν μακρὰν ἀπὸ αὐτὰς τὰς περιφερείας. Ἦσαν σχεδὸν αἱ μόναι τῆς χώρας, εἰς τὰς ὁποίας ὁ ὕπνος ἤρχετο, διὰ τὸν ἀγρότην, ὡς εὐλογημένη ἀνάπαυσις, ὕστερα ἀπὸ τὸν μόχθον ἐπάνω στὸ ἄροτρο. Τώρα ἔρχεται ὡς ἐφιάλτης. Σιγομιλοῦν μεταξύ των οἱ ἄνθρωποι. Βιαστικὸ τὸ καφενεῖο κλείνει πρὶν ἀνάψη ἡ λάμπα. Οἱ πόρτες ἀμπαρώνονται ἐνωρίς. Καὶ καθὼς οἱ φθινοπωρινοὶ θυμοὶ λυγίζουν τὰ δένδρα καὶ δυναμώνουν τὸ σούσουρο τῶν φύλλων, ποὺ πέφτουν, τὰ παιδιὰ νομίζουν πὼς ὕποπτα βήματα ἀκούονται εἰς τὴν αὐλήν. Μήπως ἔλθουν ἀπόψε ἀντάρτες; Μέχρι τὰ ξημερώματα τὸ ἐρώτημα βασανίζει τὴν σκέψιν καὶ τὴν ταλαιπωρεῖ ἔπειτα ὁλόκληρον τὴν ἡμέραν. Διότι ἡμέρα ἐμπῆκαν εἰς τὴν Ἀχλαδιά, ἡμέρα ἐκτύπησαν τὸ Λεόντιον, ἡμέρα ἐκεῖνοι οἱ τέσσαρες πειναλέοι ἱππόται προεγευμάτισαν κάπου ἀλλοῦ.

Ἀλλὰ εἶναι ὀλίγοι, περίπου εἴκοσιν, περίπου τριάντα!... Μήπως ὅμως εἶναι περισσότεροι οἱ χωροφύλακες; Ἢ μήπως ἔχει δικαίωμα νὰ σκέπτεται ἔτσι τὸ Κράτος; Ἂν τὸν πολλαπλασιασμόν των περιμένη, διὰ νὰ ἀποφασίση· ἂν νομίζη, ὅτι τίποτε δὲν πρέπει νὰ γίνη πρὶν σημανθῆ ἡ ἀποφασιστικὴ ὥρα τῆς γενικῆς ἐξορμήσεως· ἂν ἐξακολουθήση καθηλωμένον καὶ φλυαροῦν εἰς τὰς αἰθούσας τῶν συμβουλίων καὶ τῶν συσκέψεων, ποὺ δὲν εὑρίσκουν διακοπήν· φοβούμεθα μήπως, ὅταν, ἐπὶ τέλους, θὰ φθάση, τὸ σταματήσουν εἰς τὸν σταθμὸν οἱ χωρικοί, οἱ ὁποῖοι ἐν τῷ μεταξὺ θὰ ἔχουν ἐξοφλήσει μόνοι των τὸν λογαριασμὸν μὲ τοὺς εἴκοσιν ἢ τοὺς τριάντα δειλοὺς δολοφόνους. Διότι οἱ χωρικοὶ γνωρίζουν ὅ,τι φαίνεται νὰ λησμονοῦν αἱ ὑπουργικὲς πολυθρόνες: Τώρα, εἰς τὴν ἀρχήν, πρὶν γένουν πολύ, πρέπει νὰ ξεκαθαρισθοῦν οἱ κληρονόμοι τοῦ «καπετὰ Ἀμπλόν».... Ἂς μὴ ἀναβάλωμεν...

Η ΑΝΗΣΥΧΟΣ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

ΟΙ ΑΡΑΒΕΣ ΕΙΝΑΙ ΕΤΟΙΜΟΙ ΝΑ ΠΟΛΕΜΗΣΟΥΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΝ

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ. Ἀπὸ ἕνα πολυτελὲς ξενοδοχεῖον τοῦ ὡραίου θερέτρου τοῦ Ἀλὲϋ ἐπὶ τῶν λόφων ποὺ δεσπόζουν τῆς Βηρυττοῦ ἐξαπελύθη πρὸς τὸν κόσμον μία πολεμικὴ κραυγή. Τὸ Συμβούλιον τοῦ Ἀραβικοῦ Συνδέσμου, ὁ ὁποῖος ἀντιπροσωπεύει ἑπτὰ ἀραβικὰς χώρας μὲ συνολικὸν πληθυσμὸν 32.500 000 κατοίκων ἀπηύθυνε μίαν πρόκλησιν: «Ἐὰν ἀποπειραθῆτε νὰ ἐπιβάλετε τὴν διανομὴν τῆς Παλαιστίνης, θὰ σᾶς πολεμήσωμεν οἱοιδήποτε καὶ ἂν εἶσθε.»

Φανταστικαὶ ἱστορίαι περὶ τῶν ἀραβικῶν προθέσεων κυκλοφοροῦν, περὶ κινήσεων πολεμιστῶν καὶ συγκεντρώσεων στρατευμάτων. Αἱ περισσότεραι ἀπὸ τὰς φήμας αὐτὰς ἠμποροῦν ν' ἀπορριφθοῦν ὡς τελείως φανταστικαί. Ἀλλ' εἶναι πιθανὸν ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου νὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀπάντησιν ποὺ θὰ δοθῆ εἰς τρία ἐρωτήματα:

1. Πόσον σοβαρὰ εἶναι ἡ ἀραβικὴ πρόκλησις;
2. Οἱ Ἄραβες θὰ πολεμήσουν πραγματικῶς;
3. Ἐὰν πολεμήσουν, ποῖαι εἶναι αἱ πολεμικαὶ των δυνατότητες;

Δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία ὅτι τὴν στιγμὴν αὐτὴν οἱ Ἄραβες ἡγέται ἔχουν πραγματικὰ εἰς τὸν νοῦν των θεωρητικῶς αὐτὸ τὸ ὁποῖον λέγουν. Ἔχουν ἀπόλυτον θεωρητικὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑποστηρίξουν τοὺς ἐν Παλαιστίνη ἀδελφοὺς των. Ἡ Παλαιστίνη εἶναι πραγματικὰ ἡ συνδετικὴ οὐσία ποὺ κρατεῖ ἡνωμένον τὸν Ἀραβικὸν Σύνδεσμον καὶ ἂν δὲν κάμη τουλάχιστον μίαν γενναίαν ἀπόπειραν νὰ τιμήση τὰς ὑποχρεώσεις του, ἴσως νὰ καταρρεύση ὁλόκληρος ὁ Σύνδεσμος.

Ἡ ὑποστήριξις τὴν ὁποίαν ἔχουν ὑποσχεθῆ πρὸς τοὺς Ἄραβας τῆς Παλαιστίνης ἐπέρασεν ἀπὸ διάφορα στάδια καὶ ἡ ἀπόφασις των νὰ μὴ σταματήσουν πρὸ οὐδενὸς εἰς τὴν προσπάθειαν των νὰ ἐμποδίσουν τὴν δημιουργίαν Ἑβραϊκοῦ κράτους εἰς τὴν χώραν τὴν ὁποίαν θεωροῦν καθαρῶς ἀραβικὴν τοὺς ἔφερε βαθμηδὸν εἰς μίαν θέσιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν ὑπάρχει ἄλλη διέξοδος παρὰ νὰ πολεμήσουν διὰ νὰ τὸ παρεμποδίσουν.

Κατ' ἀρχὰς ἡ ἐχθρότης των ἐστρέφετο ἐναντίον τῶν Ἄγγλων, οἱ ὁποῖοι ἐθεωροῦντο ὑπεύθυνοι διὰ τὴν παρουσίαν 600.000 Ἑβραίων εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους. Ὅταν ὅμως οἱ Ἄραβες ἐπείσθησαν ὅτι οἱ Ἄγγλοι μελετοῦν σοβαρῶς ν' ἀποχωρήσουν ἀπὸ τὴν Παλαιστίνην, ὑπ' ἀριθ. 1 ἐχθρὸς κατέστησαν οἱ Ἑβραῖοι.

Αἰφνιδίως καὶ ἐνῷ ὁ Ἀραβικὸς Σύνδεσμος συνεδρίαζε εἰς τὸ Ἀλὲϋ ἔφθασεν ἡ πληροφορία ὅτι αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι ὡμίλησαν ὑπὲρ τῆς διανομῆς. Ἡ ἀραβικὴ ὀργὴ ἐξέσπασεν ἐναντίον τῶν Ἀμερικανῶν—«τοῦ πλέον ἀντιπαθητικοῦ λαοῦ εἰς ὁλόκληρον τὴν Μέσην Ἀνατολήν» ὅπως ἐδήλωσεν ὁ Ἀβδὲλ Ραχμὰν Ἀζὰμ πασᾶς, γενικὸς γραμματεὺς καὶ οὐσιαστικὸς ἡγέτης τοῦ Ἀραβικοῦ Συνδέσμου.

Ἡ πιθανότης ὅτι τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη θὰ ἐγκρίνουν τὸ σχέδιον περὶ διανομῆς τῆς Παλαιστίνης ἀπησχόλει πάντοτε τοὺς Ἄραβας ἡγέτας. Ἠγωνίσθησαν ἀπεγνωσμένως καὶ μὲ ὅλους τοὺς πολιτικοὺς ἑλιγμοὺς διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἔγκρισιν του καὶ πρὸς στιγμὴν ἐφάνη ὅτι εἶχον πολλὰς ἐλπίδας νὰ τὸ ἐπιτύχουν.

Τὸ ἰσχυρότερον ὅπλον των ἦτο ἡ ἀπειλὴ «οἰκονομικῶν κυρώσεων» ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς.

Τοῦτο συνεπήγετο τὴν ἀκύρωσιν τῶν ἐκχωρήσεων πετρελαιοπηγῶν καὶ τῶν παραχωρηθεισῶν εὐκολιῶν διὰ τὴν πολιτικὴν ἀεροπορίαν, ἀλλ' ἦτο ἀδύνατον νὰ πεισθοῦν μερικὰ ἀραβικὰ κράτη— συγκεκριμένως τὸ Ἰρὰκ καὶ ἡ Σαουδικὴ Ἀραβία —νὰ χάσουν τὸν κυριώτερον πόρον των εἰς μίαν ἀμφίβολον προσπάθειαν παροχῆς βοηθείας εἰς τοὺς Ἄραβας τῆς Παλαιστίνης. Οὕτω ἡ ἀπειλὴ τῆς στρατιωτικῆς δράσεως ἀντικατέστησε τὰς οἰκονομικὰς κυρώσεις.

Σήμερον ὁ Ἀραβικὸς Σύνδεσμος ἀντιμετωπίζει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μεταφράση τὰς ἀπειλὰς εἰς δρᾶσιν. Δὲν ὑπάρχει ὅμως πραγματικὴ πρόθεσις ἐξαπολύσεως ἀραβικῶν στρατευμάτων ἐναντίον τῶν δυνάμεων τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἢ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν. Οἱ ἡγέται τοῦ Συνδέσμου προτίθενται ἁπλῶς

(Συνέχεια εἰς τὴν 2 σελίδα)

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ἱκανοποιοῦν τὴν Κοινὴν Γνώμην αἱ δηλώσεις τοῦ Ἕλληνος Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὸ Λονδῖνον. Ὅσα εἶπεν διὰ τὴν αὔξησιν τῆς παρεχομένης Ἀμερικανικῆς βοηθείας εὑρίσκονται ἐν ἀπολύτῳ ἐπαφῇ μὲ τὴν πραγματικότητα. Αἱ δαπάναι τῆς χώρας μας δὲν εἶναι δυστυχῶς αἱ συνήθεις ἐκεῖναι, ποὺ χρειάζεται ἕνα κράτος διὰ νὰ λειτουργῇ εὐρύθμως καὶ νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ὑποχρεώσεις του, οὔτε ἐκεῖναι, ποὺ ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ ἀνορθωθῇ ἐκ τῶν ἐρειπίων του. Εἰς αὐτὰς ὑπάρχουν αἱ πρόσθετοι, τὰς ὁποίας δημιουργεῖ ὁ ἀγὼν ἐναντίον τῆς ἀνταρσίας, ἡ ἀνάγκη δηλαδὴ νὰ διατηρηθῇ ἀλώβητος ἡ Ἑλληνικὴ ἀκεραιότης καὶ νὰ διασφαλισθῇ ἡ ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία. Ἐφ' ὅσον δὲ τὸ τελευταῖον αὐτὸ ἐνδιαφέρει ἐξ ἴσου καὶ τὴν Ἀμερικήν, διὰ γενικωτέρους στρατηγικοὺς καὶ πολιτικοὺς λόγους καὶ ἐφ' ὅσον εἰς τὴν ἀναληφθεῖσαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου εὐθύνην της δὲν δύναται αὕτη νὰ ἀνταποκριθῇ, πρὸς τὸ παρόν, δι' ἀποστολῆς στρατευμάτων, εἶναι δίκαιον νὰ εὐρύνῃ τὴν οἰκονομικήν της ἐνίσχυσιν. Διότι τὰ δολλάρια δὲν διατίθενται μόνον διὰ τὴν Ἑλλάδα. Διατίθενται καὶ διὰ τὴν Ἀμερικήν.

*

Ἀσχέτως οἱασδήποτε νομικῆς ἢ πραγματικῆς ἀπόψεως, ἡ «Χριστιανικὴ Ἑστία» θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ μίαν σύστασιν, τὴν ὁποίαν δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποφύγωμεν: Ὅταν κανεὶς ἔχῃ δίκαιον, δὲν χρειάζεται νὰ ὁμιλῇ πολύ. Δημιουργοῦν συχνὰ ὑπονοίας περὶ τοῦ ἀντιθέτου ὁ θόρυβος καὶ αἱ ρητορεῖαι. Ἀλλά, ἐάν, ἐπὶ τέλους ἀποφασίζῃ νὰ ἀγορεύσῃ καὶ συμβαίνει μάλιστα αὐτὸς ὁ κανεὶς νὰ εἶναι «Χριστιανικὴ Ἑστία» δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χρησιμοποιῇ διὰ τὰ ἑαυτοῦ ἔργα, κομπορρημοσύνας, μεγαλαυχίας καὶ στόμφον ψηφοθηρῶν. Ταπεινοφροσύνη, πραότης, ἠρεμία, μετριοπάθεια εἶναι αἱ κατ' ἐξοχὴν ἀρεταὶ τῆς θρησκείας μας. Ἂς ἀφήσῃ ἡ «Χριστιανικὴ Ἑστία» νὰ ὑμνολογηθῇ ἡ πράγματι ἀξιόλογος δρᾶσις της ἀπὸ τρίτους. Καὶ ἐπὶ πλέον: Ἀναμιμνήσκεται, μὲ κάποιαν ἥκιστα ἁρμόζουσαν ἔκφρασιν, τῶν θυσιῶν της διὰ τὴν νεότητα. Ἀλλὰ εἰς τὴν νεότητα ἀνήκουν καὶ αἱ μαθήτριαι τοῦ Γυμνασίου. Καὶ ἐπειδὴ εἰς οὐδὲν ἔχουν πταίσει καὶ ἐπειδὴ καὶ ἂν εἶχον πταίσει ὁ Χριστιανισμὸς ἀπαντᾷ μὲ τὴν συγγνώμην, ἂς τὰς συγχωρήσῃ ἡ πεισματωδῶς ἀντιδικοῦσα «Ἑστία» καὶ ἂς διακόψῃ τὴν τιμωρίαν των. Ἂς δώσῃ δύο δωμάτια καὶ ἂς ἐπιτρέψῃ οὕτω νὰ καθήσουν αἱ μαθήτριαι. Θὰ εἶναι χειρονομία ἀληθινὰ Χριστιανική.

*

Ἐχρειάσθη ἡ ἐπέμβασις τοῦ κ. Γκρίσγουολντ διὰ νὰ σκεφθοῦν οἱ ἁρμόδιοι, ὅτι τὰ απομείναντα ἐκ τῶν εἰσαγωγῶν τῆς Οὔνρα ἐφόδια, δὲν ἠμποροῦν νὰ ἀφήνωνται εἰς τὴν σῆψιν τῶν ἀποθηκῶν καὶ ὅτι πρέπει νὰ διανεμηθοῦν. Ἀλλὰ ἡ νοοτροπία αὐτὴ τοῦ Κράτους ξενίζει ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν πληροφορίαν, ἡ ὁποία ἐγνώσθη, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ: Ὅτι δηλαδὴ τὰ ἐν λόγῳ εἴδη δὲν ἔχουν ἀκόμη καταγραφῆ! Σημειωτέον, ὅτι ὑπάρχουν ἄπειροι ὑπηρεσίαι ἐφοδιασμοῦ, αἱ ὁποῖαι διαθέτουν τὸ πολυαριθμότερον ἀπὸ οἱανδήποτε ἄλλην χώραν προσωπικόν. Ἄρα; Ἄρα δὲν ὑπάρχουν ἁρμόδιοι ἢ ἂν ὑπάρχουν πάσχουν ἀνιάτως ἀπὸ ὑπνηλίαν.

*

Πρέπει νὰ λήξῃ τὸ ταχύτερον τὸ ζήτημα τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων. Ἐκ τῆς ἐργατικῆς πλευρᾶς ἀφέθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐπαρκὴς χρόνος, διὰ νὰ συζητήσῃ τὰς σχετικὰς δυνατότητας καὶ νὰ συσκεφθῇ μετὰ τῆς Ἀμερικανικῆς Οἰκονομικῆς Ἀποστολῆς. Τὸ διάστημα αὐτὸ εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμοποιηθῇ ἀποτελεσματικῶς διὰ νὰ προκύψῃ μία λύσις, ἱκανὴ νὰ ἀποτρέψῃ τὴν ἀπεργίαν. Διότι ἀπεργία σημαίνει παράλυσιν τῆς χώρας, νέκρωσιν τῶν λιμένων, διακοπὴν τῶν συγκοινωνιῶν. Δὲν περισσεύουν δὲ σήμερον ἡμέραι διὰ νὰ παρέρχωνται μὲ ἀνωμαλίαν καὶ παῦσιν τῆς ἐργασίας. Ἡ Κυβέρνησις τὸ ἀντιλαμβάνεται.

*

Μέχρις ὡρισμένης παιδικῆς ἡλικίας τὸ ρύζι δὲν εἶναι τροφή. Εἶναι κυρίως φάρμακον. Αὐτὸ βεβαίως δὲν τὸ ἀγνοοῦν οἱ ἁρμόδιοι τῆς πρωτευούσης, οἱ ὁποῖοι ἐφρόντισαν, ὥστε σημαντικὴ ποσότης ὀρύζης νὰ διανεμηθῇ ἐκεῖ. Τὸ ἀγνοοῦν ὅμως ὅπως συμβαίνει πάντοτε, προκειμένου περὶ τῆς πόλεώς μας. Εἰς τὰς Πάτρας μήπως δὲν ὑπάρχουν βρέφη; Ἢ μήπως δὲν ὑπάρχουν ἐδῶ ὑπεύθυνοι νὰ ἐνδιαφεθοῦν δι' αὐτά;

ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΥΠΕΔΕΙΧΘΗ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΤΡΟΥΜΑΝ Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ «ΑΝΤΙΠΛΗΘΩΡΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ»

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΑΡΗ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ

Ο ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΥΞΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 1 Νοεμβρ. (Ἰδ. ὑπ.).— Καθ' ἃ ἐγνώσθη, οἱ οἰκονομικοὶ σύμβουλοι τοῦ Προέδρου Τροῦμαν ὑπέδειξαν εἰς τοῦτον τὴν ἀνάγκην τῆς μερικῆς ἐπανόδου εἰς τὸ σύστημα τοῦ ἐφαρμοσθέντος διαρκοῦντος τοῦ πολέμου «ἀντιπληθωρικοῦ ἐλέγχου». Τὸ παρὰ τῷ Προέδρῳ Συμβούλιον τῶν οἰκονομικῶν ἐμπειρογνωμόνων του, ἐν ὑποβληθείσῃ ἐκθέσει του, τονίζει ὅτι διὰ μιᾶς τοιαύτης ἐνεργείας αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ δυνηθοῦν νὰ συμβάλουν ἀσφαλῶς καὶ ἐπιτυχῶς εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ ἐξωτερικῆς βοηθείας «σχεδίου Μάρσαλ» καὶ ταυτοχρόνως νὰ ἐπιτύχουν τὴν μείωσιν τοῦ δημοσίου χρέους των. Ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ διαπιστοῦται ἡ ὕπαρξις σημείων πληθωρισμοῦ εἰς τὰς τιμὰς τοῦ σίτου καὶ τῶν τροφίμων ἐν γένει καὶ παρατηρεῖται, ὅτι ἐὰν αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι δὲν ἀναλάβουν κατὰ τὸ μέγιστον αὐτοῦ μέρος τὴν χρηματοδότησιν τοῦ ἀπαιτοῦντος 22 δισεκατομμύρια δολλάρια μακρᾶς διαρκείας προγράμματος Εὐρωπαϊκῆς βοηθείας ἡ «παράλυσις κάθε βιομηχανικῆς δραστηριότητος ἐν τῷ ἐξωτερικῷ θὰ ματαιώσῃ πᾶσαν ἐλπίδα ἐπανόδου σταθερᾶς εὐημερίας τόσον ἐκεῖ ὅσον καὶ ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις».

Οἱ οἰκονομικοὶ Σύμβουλοι τοῦ Ἀμερικανοῦ Προέδρου ὑποδεικνύουν, περαιτέρω τὴν ἀνάγκην, διατηρήσεως τῶν ὑψηλῶν φορολογικῶν συντελεστῶν ἐν Ἀμερικῇ καὶ τὴν καθιέρωσιν αὐστηροῦ ἐλέγχου ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ σίτου, τοῦ χάλυβος καὶ ἄλλων σπανιζόντων πρώτης ἀνάγκης καταναλωτικῶν ἀγαθῶν, τονίζοντες ὅτι τὸ Κογκρέσσον δέον νὰ περιβάλῃ τὴν Κυβέρνησιν μὲ εὐρείας ἐξουσίας, ἵνα δυνηθῇ αὕτη καὶ λάβῃ τὰ ἀπαραίτητα, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως δραστικὰ μέτρα.

Οἱ ἐν λόγῳ σύμβουλοι ὑποδεικνύουν ἐν συνεχείᾳ ποῖα θὰ πρέπει νὰ εἶναι τὰ μέτρα ταῦτα, τὰ ὁποῖα θὰ προστατεύσουν καὶ τὸν Ἀμερικανικὸν λαὸν ἀλλὰ καὶ τοὺς λαοὺς ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου ἀπὸ τὴν ἐπαπειλουμένην καταστροφήν.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη ὑπεβλήθη εἰς τὸν Πρόεδρον Τροῦμαν, τῇ αἰτήσει του, προκειμένου νὰ χρησιμοποιήσῃ ταύτην ὡς μίαν τῶν βάσεων, ἐφ' ὧν θὰ στηρίξῃ τὸ πρὸς τὸ Κογκρέσσον αναμενόμενον μήνυμά του, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ προβαίνῃ εἰς συστάσεις καὶ ὑποδείξεις ἀναφορικῶς μὲ τὸ «σχέδιον Μάρσαλ».

Ὡς ἐγνώσθη ἐξ ἐγκύρου πηγῆς, ὁ Πρόεδρος Τροῦμαν συνοψίζων τὰ πορίσματα τοῦ παρ' αὐτῷ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, ἐδήλωσε: «Τὸ Συμβούλιον τῶν οἰκονομικῶν ἐμπειρογνωμόνων καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ Ἀμερικανικὴ οἰκονομία δύναται νὰ ἄρῃ κατ' ἀρχὴν τὸ βάρος, ὅπερ συνεπάγεται ἡ τυχὸν ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματος ἐξωτερικῆς βοηθείας καὶ οὐδεμία ἀμφιβολία δύναται νὰ γεννηθῇ περὶ τοῦ ὅτι ἔχομεν τὴν δυνατότητα καὶ ἱκανότητα νὰ θέσωμεν ἐν ἰσχύϊ ἓν τοιοῦτον πρόγραμμα. Ἐκ παραλλήλου ὅμως οἱ Σύμβουλοί μου τονίζουν τὴν ἀνάγκην, ὅπως ἀντιμετωπισθοῦν ταχέως καὶ ἀποτελεσματικῶς τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα δημιουργοῦνται ἐκ τῆς παρατηρουμένης ὑψώσεως τῶν τιμῶν ὡρισμένων βασικῶν προϊόντων, ὡς ὁ σῖτος, ὁ χάλυψ, ὁ ἄνθραξ, τὰ λιπάσματα κλπ. Βοηθούμενος ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν ταύτην καὶ ἄλλα πολύτιμα στοιχεῖα θὰ προβῶ εἰς ὑποδείξεις καὶ συστάσεις πρὸς τὸ Κογκρέσσον, ἀφορώσας τὸ πρόγραμμα τῆς παροχῆς βοηθείας πρὸς τὰς διαφόρους χώρας τοῦ ἐξωτερικοῦ».

Ο ΠΑΠΑΣ ΔΗΛΟΙ ΟΤΙ ΒΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΜΑΡΣΑΛ

ΡΩΜΗ, 1 Νοεμβρ. (Ἰδ. ὑπ.). Ὁ Πάπας Πῖος 12ος ἐδέχθη σήμερον εἰς τὸ Καστὲλ Γκαντόλφο μέλη τῆς ἐπὶ τῶν πιστώσεων Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀμερικανικῆς Γερουσίας, ἀπευθυνόμενος δὲ πρὸς ταῦτα εἰς τὴν Ἀγγλικήν, εἶπεν: «Ἡ ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς ὑδρογείου φθάνουσα μέχρι τῶν ὤτων μας κραυγή, δὲν εἶναι τοιαύτη διὰ τὴν τόσον ἀπαραίτητον ἄλλωστε ὑλικὴν βοήθειαν, ἀλλὰ κραυγὴ ἱκεσίας διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης. Ἡ λέξις αὕτη ἀντηχεῖ σήμερον ὑπεράνω τῶν πεδίων τῆς πείνης, τῆς ἐρημώσεως καὶ τῆς καταπιέσεως».

Ἀναφερόμενος ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ «σχέδιον Μάρσαλ» ὁ Πάπας εἶπεν: «Ἐπανέρχεσθε ἤδη εἰς τὴν ἕδραν τῆς Κυβερνήσεώς σας, διὰ νὰ ἐπιληφθῆτε ἑνὸς ἔργου τὸ ὁποῖον ἔχει τεραστίαν σημασίαν διὰ τὴν Εὐρώπην. Ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ὑποδείξω ὅτι ἡ συνετὴ καὶ ταχεῖα ἐπιτέλεσις τοῦ ἔργου σας τούτου, δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς τὸ μόνον βῆμα ποὺ θὰ φέρῃ πρὸς τὸ ἐπιθυμητὸν τέρμα καὶ τὸν ἱερὸν σκοπόν».

ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΩΝ

Η ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΟΦΕΙΛΟΥΝ ΝΑ ΣΥΝΕΝΝΟΗΘΟΥΝ

ΑΝΑΓΚΗ ΑΜΟΙΒΑΙΩΝ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΩΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΕΝΤΓΑΡ ΑΝΣΕΛ ΜΑΟΥΕΡ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ,, ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ν. ΥΟΡΚΗ, Ὀκτώβριος.

Ἐπισήμως αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν καὶ τῆς ἐλευθέρας Εὐρώπης οὐδέποτε ὑπῆρξαν στενώτεραι. Εἰς περισσοτέρας διπλωματικὰς συναντήσεις οἱ ἐλεύθεροι Εὐρωπαῖοι καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ ἐνεργοῦν ὡς φυσικοὶ σύντροφοι. Εἰς τὴν πραγματικότητα ὅμως φαίνεται νὰ δημιουργεῖται μία συνεχῶς ἐνισχυομένη ἀντιπάθεια μεταξὺ τῶν λαῶν τῆς ἐλευθέρας Εὐρώπης καὶ τοῦ λαοῦ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν. Οἱ παρατηρητικοὶ Ἀμερικανοὶ ποὺ ἐπιστρέφουν ἀπὸ τὴν Εὐρώπην ἀφηγοῦνται περὶ τῆς συνεχῶς αὐξανομένης προθυμίας μὲ τὴν ὁποίαν κάθε πληροφορία δυσφημιστικὴ διὰ τὰς Ἡν. Πολιτείας γίνεται δεκτή, προκαλεῖ εὐχαρίστησιν καὶ ἐπαναλαμβάνεται.

Παράδειγμα: Τὸ Δόγμα Τροῦμαν εἶναι προσπάθεια δημιουργίας Ἀμερικανικῆς αὐτοκρατορίας μὲ τὸ πρόσχημα τῆς σταυροφορίας ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ. Αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι στέλλουν ὁλοκλήρους μεραρχίας εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Περσίαν, προπαρασκευαζόμεναι διὰ τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Ρωσσίας. Ἡ Ἀμερικὴ σκοπεύει νὰ κάμῃ τοὺς Εὐρωπαίους τροφὴν διὰ τὰ κανόνια εἰς τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Ρωσσίας—ἀρχίζουσα ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν τὴν ὁποίαν θὰ μεταβάλῃ εἰς ἀκίνητον ἀεροπλανοφόρον. Ἡ Οὐάσιγκτον χρησιμοποιεῖ τὰ δολλάρια της διὰ νὰ ὑποδουλώσῃ τὴν Εὐρώπην. Καὶ τὰ λοιπά, εἰς ἀναριθμήτους παραλλαγάς. Ἀκόμη περισσότερον ἐκπληκτικὴ εἶνε ἡ πίστις τὴν ὁποίαν πολλοὶ Εὐρωπαῖοι ἀποδίδουν εἰς τὰς γνώμας τὰς ὁποίας ἐκφράζουν ἀμαθεῖς ἢ ἀνόητοι Ἀμερικανοὶ καὶ τὰς ἀποδέχονται ὡς «μυστικὴν ἀμερικανικὴν πολιτικήν". Ὅλα αὐτὰ θὰ ἦσαν κανονικὰ εἰς ἡμιαπομεμονωμένας χώρας ὅπως ἡ Πολωνία ἢ ἡ Γιουγκοσλαυΐα. Ἀλλὰ πῶς νὰ ἐξηγηθῇ τὸ φαινόμενον εἰς φιλικὰς χώρας ὅπως τὰ Σκανδιναυϊκὰ κράτη, ἡ Γαλλία, ἡ Ἰταλία ἢ ἡ Ἀγγλία; Ἢ ἀκόμη καὶ μεταξὺ μερικῶν Εὐρωπαίων ἐπισήμων τῆς ΟΗΕ εἰς τὸ Λέϊκ Σαξές;

Ἀσφαλῶς ὑπάρχει μία διάθεσις νὰ ἀποδίδουν κακὰς προθέσεις εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας, ἡ ὁποία παραγνωρίζει εὐκόλως τὰ γεγονότα καὶ τὴν λογικήν.

Αὐτὴ ἡ εὐρωπαϊκὴ ἀντιπάθεια πρὸς τὰς Ἡν. Πολιτείας ἀντισταθμίζεται μὲ τὴν διαρκῶς ὀγκουμένην εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας ἀποστροφὴν πρὸς τὴν Εὐρώπην. Αὐτὴ φαίνεται συγκεντρουμένη πέριξ τῶν ἑξῆς σημείων:

Ἡ ἐλευθέρα Εὐρώπη ἐνῷ ἁπλώνει τὴν χεῖρα της, ζητοῦσα τὴν ἀμερικανικὴν βοήθειαν α) ἀπαιτεῖ καλυτέραν πληρωμὴν δι' ὀλιγωτέραν ἐργασίαν, β) ἀρνεῖται νὰ παραμερίσῃ τοὺς μικροεθνικισμούς της καὶ νὰ ἑνωθῇ, γ) ἐπιδίδεται εἰς δαπανηρὰ καὶ πιθανῶς ἄσκοπα κοινωνικὰ πειράματα, δ) εἶναι ὑπερβολικὰ ἐπιεικὴς πρὸς τοὺς ρωσσοφίλους καὶ τοὺς κομμουνιστὰς ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔχει πλημμυρίσει, ε) ἐφαρμόζει διαφόρους μορφὰς σοσιαλισμοῦ αἱ ὁποῖαι —ἂν ἐπιμείνῃ εἰς αὐτὰς— θὰ ὁδηγήσουν εἰς τὸν κομμουνισμόν. Συμπέρασμα: περισσοτέρα βοήθεια παρεχομένη πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἀδιορθώτους—λέγουν— θὰ εἶναι σπατάλη χρημάτων.

Καὶ αἱ δύο στάσεις εἶναι, ἀναμφισβητήτως, εὐνόητοι. Οἱ Ἀμερικανοὶ πρέπει ν' ἀναγνωρίσωμεν εἰλικρινῶς ὅτι ἡ χώρα μας εἶνε γεμάτη ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ δὲν ἔχουν τὸ αἴσθημα τῆς εὐθύνης μέχρι τοῦ σημείου νὰ λέγουν ὅ,τι φαντασθοῦν, ἀκόμη καὶ νὰ ὑποστηρίζουν τὸν πόλεμον. Ἡ κυβέρνησις μας κάμνει ἐνίοτε μερικὰς τελείως ἀντιαμερικανικὰς πράξεις, ὅπως ὅταν ὑποβοηθῇ τὴν ἐκλογὴν τῆς Ἀργεντινῆς εἰς τὸ Συμβ. Ἀσφαλείας ἢ ἀπαγορεύει τὴν εἴσοδον τῶν Γάλλων κομμουνιστῶν δημοσιογράφων. Γνωρίζομεν ὅμως ὅτι αἱ εὐρωπαϊκαὶ κατηγορίαι εἶναι κατὰ βάσιν ἐσφαλμέναι.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, οἱ τίμιοι Εὐρωπαῖοι θ' ἀναγνωρίσουν ὅτι ἐξέλεξαν πολὺ περίεργον στιγμὴν διὰ κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις, ὅτι τὰ σοσιαλιστικά των πειράματα ἠμποροῦν νὰ βελτιώσουν καὶ ἠμποροῦν νὰ μὴ βελτιώσουν τὴν θέσιν των, ὅτι δεικνύουν μεγαλυτέραν συμπάθειαν πρὸς τοὺς κομμουνιστὰς οἱ ὁποῖοι ἀντέστησαν εἰς τὸν Χίτλερ παρὰ πρὸς τοὺς καπιταλιστὰς οἱ ὁποῖοι τὸν ἐπευφήμησαν καὶ ὅτι δὲν βλέπουν πολλοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ παραβλέψουν τὰ ἐθνικιστικά των συμφέροντα διὰ νὰ καταστοῦν ἄξιοι τῆς ἀμερικανικῆς βοηθείας.

Ἀλλὰ—θὰ ἐπιμείνουν ἐπίσης —οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν ἐκτιμοῦν ὅσον πρέπει τὴν φυσικὴν κόπωσιν καὶ τὴν ἀποθάρρυνσιν ποὺ ἄφησεν ἕνας τόσον τρομακτικὸς πόλεμος. Θεραπεία αὐτῆς τῆς διαρκῶς ἐντεινομένης διαστάσεως δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι ἡ μονόπλευρος νίκη. Θὰ ἦτο πράγματι ἀτύχημα ἂν ἡ ἐλευθέρα Εὐρώπη ἐζήτει νὰ ἐπιτύχῃ πλήρη ἀμερικανικὴν ὑποστήριξιν χωρὶς νὰ κάμῃ μερικὰς ὑποχωρήσεις πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀμερικανικῶν ἀντιλήψεων περὶ περισσοτέρων ὡρῶν ἐργασίας, ἐντατικωτέρας ἐργασίας, ὀλιγωτέρου ἐθνικισμοῦ καὶ περισσοτέρας συνεργασίας. Αὐτὸ θὰ ἐνίσχυε τὸν ἀναγεννώμενον ἀμερικανικὸν ἀπομονωτισμόν.

Θὰ ἦτο ἐπίσης κακὸν ἄν, εἰς ἀνταμοιβήν μας, κατωρθώναμε οἱ Ἀμερικανοὶ νὰ ἐξαναγκάσωμεν τοὺς Εὐρωπαίους νὰ ἐγκαταλείψουν τὰς σοσιαλιστικὰς θεωρίας των πρὶν ἀκόμη τὰς δοκιμάσουν ἀρκετά. Θὰ τοὺς ἄφηνε μίαν μόνιμον πικρίαν.

Κατὰ τὴν γνώμην μου, τὸ Σχέδιον Μάρσαλ ὅπως ἐμφανίζεται εἶναι ἕνας καλὸς συμβιβασμός. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ σχέδιον αὐτὸ φρονῶ ὅτι χρειάζονται ὡρισμέναι μεταβολαὶ καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη. Ἡ ἐλευθέρα Εὐρώπη πρέπει νὰ παραδεχθῇ ὅτι ἡ ἀγάπη τῶν Ἡν. Πολιτειῶν πρὸς τὴν εἰρήνην ὑστερεῖ ἔναντι τῆς ἀγάπης των πρὸς τὴν ἐλευθερίαν. Ἡ Ἀμερικὴ ὀφείλει νὰ ἐνθυμῆται ὅτι—κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ Ἀλμπὲρ Γκεράρ—«ἡ κανονικὴ Εὐρώπη δὲν δύναται νὰ εἶναι μία παλινόρθωσις, πρέπει νὰ εἶναι μία δημιουργία".

Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις αὐτὰς φρονῶ ὅτι ἡ συνεργασία τῶν δημοκρατιῶν εἶναι ἀπολύτως πραγματοποιήσιμος.

EDGAR ANSEL MOWRER

ΟΥΔΟΛΩΣ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΙ Ο ΙΝΟΝΟΥ ΤΑΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ - ΡΩΣΣΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 1 Νοεμβρ. (Ἰδ. ὑπ.).— Ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Ἀγκύρας μετέδωσεν ἀπόψε, ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας Ἰσμὲτ Ἰνονοῦ, κηρύσσων τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς νέας συνόδου τῆς Τουρκικῆς Βουλῆς, ἐδήλωσεν ὅτι τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ἐσόδων τοῦ νέου Τουρκικοῦ προϋπολογισμοῦ, διετέθη διὰ τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν, διότι κύριον μέλημα τῆς Τουρκίας εἶναι ἡ προστασία τῆς ἀσφαλείας καὶ ἐδαφικῆς ἀκεραιότητός της.

Ὁ Πρόεδρος Ἰνονοῦ ὁμιλῶν ἐπὶ τῶν μετὰ τῶν ἄλλων χωρῶν σχέσεων τῆς Τουρκίας, διέγραψεν ὡς ἀκολούθως τὴν κατάστασιν:

ΡΩΣΣΙΑ. Οὐδόλως ἱκανοποιητικαὶ διότι παρὰ τὰς εἰλικρινεῖς Τουρκικὰς προσπαθείας, ἡ σκεῖται ἀδίκως κατ' αὐτῆς κριτικὴ ὑπὸ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Γεγονότα ἀναγόμενα εἰς τὸ παρελθὸν καὶ τὸ παρὸν ἐκτίθενται κατὰ τρόπον ἄδικον καὶ ἀναληθῆ. Ἐκτὸς τούτου προβάλλονται καὶ ἄδικοι διεκδικήσεις κατὰ τῆς χώρας.

ΑΓΓΛΙΑ. Ἄρισται αἱ σχέσεις.

ΓΑΛΛΙΑ. Ὁμοίως.

ΙΤΑΛΙΑ. Θὰ καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια σφυρηλατήσεως τῶν φιλικῶν δεσμῶν.

ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ. Ὁ Πρόεδρος ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην του διὰ τὴν παρεχομένην βοήθειαν, ἥτις ἀποτελεῖ μίαν ἔτι ἀπόδειξιν τῶν προσπαθειῶν τῆς Μεγάλης αὐτῆς Δημοκρατίας, ὑπὲρ τῆς εἰρήνης.

Ὁ Τοῦρκος Πρόεδρος ἐτόνισεν ἐπίσης ὅτι εἰς τὸν τομέα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἡ χώρα του ἔχει ὡς μοναδικὴν ἐπιδίωξιν νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν ἰδέαν τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς παγκοσμίου εἰρήνης καὶ νὰ συμβάλῃ κατὰ τὸ δυνατὸν εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῆς κοινῆς ἀσφαλείας, τὴν ὁποίαν τόσον ἐπιθυμοῦν τὰ ἔθνη.

ΔΙΕΤΑΧΘΗ Η ΑΠΕΛΑΣΙΣ ΕΚ ΣΕΡΒΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΤΩΝ "ΤΑΙΜΣ,, Ν. ΥΟΡΚΗΣ

Ν. ΥΟΡΚΗ, 1 Νοεμβρ. (Ἰδ. ὑπ.).— Καθ' ἃ πληροφορεῖται τὸ πρακτορεῖον «Ἀσσοσιέϊτεντ Πρές» ἐκ Βελιγραδίου, ὁ ἐκεῖ ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς τῆς Ν. Ὑόρκης» Ἄρθουρ Μπράντελ καὶ ἡ σύζυγός του Μαίρη Λέσσερ, ἀνταποκριτὴς τοῦ πρακτορείου «Ἡνωμένος Τύπος», εἰδοποιήθησαν σήμερον τὸ ἀπόγευμα ὑπὸ ἀνδρῶν τῆς «Μιλίτσια» ὅτι πρέπει νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ Βελιγράδιον ἐντὸς 24 ὡρῶν. Οὔτε ὁ Μπράντελ, οὔτε ἡ σύζυγός του —ἀμφότεροι Ἀμερικανοὶ πολῖται — δύνανται νὰ ἐξηγήσουν τὸν λόγον τῆς ἀπελάσεώς των.

ΔΕΝ ΔΥΝΑΝΤΑΙ ΠΛΕΟΝ ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΝΑ ΕΛΠΙΖΟΥΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΝΕΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 1 Νοεμβρ. (Ἰδ. ὑπηρ.). — Τὸ Ρώϋτερ μεταδίδει ὅτι ὁ Ἕλλην Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Τσαλδάρης, ὅστις εὑρίσκεται ἀπὸ χθὲς εἰς Λονδῖνον, ἐδήλωσε σήμερον πρὸς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου:

— Δύναμαι νὰ εἴπω μετὰ βεβαιότητος, ὅτι αἱ ἐλπίδες τῶν κομμουνιστῶν περὶ καταλήψεως τῆς ἐξουσίας ἐν Ἑλλάδι ἐξέλιπον τελείως.

Ὁ κ. Τσαλδάρης ἐρωτηθεὶς πότε τὰ Βρετανικὰ στρατεύματα θὰ εἶναι πιθανὸν νὰ ἀναχωρήσουν ἐξ Ἑλλάδος ἀπήντησεν:

— Ἀπορῶ διατὶ τινὲς κάμνουν τόσον θόρυβον διὰ 4.000 ξένους στρατιώτας, εὑρισκομένους ἐν Ἑλλάδι, ὅταν ἑκατοντάδες χιλιάδων Ρώσσων στρατιωτῶν εὑρίσκονται εἰς ξένας χώρας.

Ὁ Ἕλλην Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐξέφρασε τὴν πεποίθησίν του ὅτι ἡ νέα Βαλκανικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν θὰ συμβάλῃ εἰς τὴν λειτουργίαν κανονικῶν συνθηκῶν ἐν τῇ Βαλκανικῇ καὶ θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ γενικώτερον συμφέρον τῆς Εἰρήνης.

ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ ΑΥΡΙΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Κατὰ νυκτερινὰς κυβερνητικὰς πληροφορίας ὁ κ. Τσαλδάρης ἀναχωρεῖ αὔριον ἐκ Λονδίνου θὰ διανυκτερεύσῃ δὲ τὴν ἑσπέραν εἰς Ρώμην ὅπόθεν ἀναχωρῶν ἐπίσης θὰ φθάσῃ εἰς Ἀθήνας τὴν πρωΐαν τῆς Δευτέρας (αὔριον).

ΗΡΧΙΣΑΝ ΧΘΕΣ ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ Η ΕΚΛΟΓΗ ΝΕΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν 11.30' π.μ. συνῆλθεν εἰς συνεδρίασιν ἡ Βουλή, ἐπαναλαμβάνουσα τὰς ἐργασίας της.

Λόγῳ τῆς λήξεως τῆς πρώτης περιόδου καὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς δευτέρας τὴν θέσιν τοῦ προσωρινοῦ προέδρου κατέλαβεν ὁ κ. Λεονάρδος. Μετὰ τὴν προσέλευσιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀνέρχεται ἐπὶ τοῦ βήματος ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Σοφούλης, ὅστις ἀναγιγνώσκει τὸ Βασιλικὸν διάταγμα, τὸ κηρῦσσον τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Β' συνόδου τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς.

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ ἀποδέχεται πρότασιν τοῦ Προέδρου αὐτῆς ὅπως ἀναβάλῃ τὴν συνεδρίασίν της διὰ τὴν προσεχῆ Τετάρτην ἵνα προσέλθῃ ἱκανὸς ἀριθμὸς βουλευτῶν καὶ τὴν 11.45' π.μ. λύεται ἡ συνεδρίασις ἵνα ἐπαναληφθῇ τὴν προσεχῆ Τετάρτην μὲ θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τὴν ἐκλογὴν τοῦ προεδρείου.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας προβλέψεις τὴν θέσιν τοῦ Προέδρου θὰ καταλάβῃ καὶ πάλιν ὁ κ. Θεοτόκης μὲ πρῶτον ἀντιπρόεδρον τὸν Φιλελεύθερον βουλευτὴν κ. Κουτσοπέταλον.

Μετὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν ἡ Βουλὴ θὰ διακόψῃ τὰς ἐργασίας της διὰ τὴν μεταπροσεχῆ ἑβδομάδα λόγῳ τοῦ ὅτι πολλοὶ βουλευταὶ θὰ ἀναχωρήσουν εἰς Δωδεκάνησον, ἵνα παραστοῦν εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς ἐπισήμου ἐνσωματώσεως τῶν νήσων εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Μετὰ τὴν ἔναρξιν τῶν τακτικῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς ἀπὸ τῆς μεταπροσεχοῦς ἑβδομάδος ἀναμένεται ὅτι ὁ κ. Τσαλδάρης θὰ ἐκθέσῃ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ταξειδίου του εἰς Ἀμερικήν, θὰ ἐπακολουθήσῃ δὲ πολιτικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἔργου τῆς Κυβερνήσεως καὶ πιθανώτατα θὰ τεθῇ καὶ ζήτημα ἐμπιστοσύνης.

Περὶ τῆς στάσεως τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἔναντι τῆς Κυβερνήσεως οὐδεμία πρόβλεψις δύναται νὰ γίνῃ. Πάντως ἡ Κυβέρνησις ἔχει ὁπωσδήποτε ἐξησφαλισμένην τὴν πλειοψηφίαν.

* * *

ΤΟ ΘΕΜΑ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ

Εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη ὅτι κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς θὰ διεξαχθῇ εἰς αὐτὴν συζήτησις καὶ ἐπὶ τῶν κυβερνητικῶν ἐπαγγελιῶν, κυρίως ὅσον ἀφορᾷ τὸ θέμα τῆς δημοσίας τάξεως.

Μεταξὺ τῶν ἡγετῶν τῶν ἐκτὸς τῆς Κυβερνήσεως πολιτικῶν κομμάτων ὑποστηρίζεται ἡ ἄποψις ὅπως ἡ ἀντιπολίτευσις ἀναμείνῃ τὴν ἐκπνοὴν καὶ τῆς παρατάσεως τῆς προθεσμίας διὰ τὴν παράδοσιν τῶν συμμοριτῶν, ἡ ὁποία λήγει τὴν 15ην Νοεμβρίου, καὶ ἀκολούθως προβῇ εἰς κριτικὴν τοῦ κυβερνητικοῦ ἔργου ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ κατευνασμοῦ.

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2 Νοεμβρ. (Ἰδ. ὑπηρ.). — Τὰ μέχρι τῆς 2ας πρωϊνῆς τῆς σήμερον ἀνακοινωθέντα ἀποτελέσματα τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ἐκλογῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἔχουν ὡς ἑξῆς: Ἐπὶ 329 τμημάτων οἱ Συντηρητικοὶ ἐκέρδισαν 506 ἕδρας καὶ ἀπώλεσαν 17. Οἱ Ἐργατικοὶ ἐκέρδισαν 35 ἕδρας καὶ ἀπώλεσαν 563.

* * *

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2 Νοεμβρ. (Ἰδ. ὑπ.).— Εἰς τοὺς ἁρμοδίους πολιτικοὺς κύκλους ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη ὅτι τὰ τελικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν θὰ καταδείξουν μεταστροφὴν τῆς Κοινῆς Γνώμης ἐξ ἴσου δραματικὴν μὲ ἐκείνην ἡ ὁποία ἐσημειώθη πρὸ διετίας ὅταν ἐσαρώθησαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν οἱ Συντηρητικοί. Ὀλίγον μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐγνώσθη ὅτι οἱ Ἐργατικοὶ εἶχον ἀπολέσει τὸν ἔλεγχον ἐπὶ 13 συμβουλίων. Καίτοι αἱ ἐκλογαὶ αὗται ἀφοροῦν κοινοτικὰ καὶ δημοτικὰ ζητήματα, τὰ ἀποτελέσματα ἐν τούτοις ἀποτελοῦν λίαν σημαντικὴν ἔνδειξιν τῆς, ἔναντι τῆς Κυβερνήσεως, μετὰ πάροδον διετίας ἐν τῇ Ἐξουσίᾳ, διαθέσεως τῆς Κοινῆς Γνώμης. Συντριπτικὴν ἧτταν ὑπέστησαν οἱ Ἐργατικοὶ εἰς τὸ Ρήντιγκ, ὅπου οἱ ἐκ 4 ἑδρῶν προηγουμένη πλειοψηφία των μετετράπη εἰς μειοψηφίαν 10 τοιούτων.

* * *

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2 Νοεμβρίου. (Ἰδ. ὑπηρ.). — Ἐπὶ γνωσθέντων μέχρι τῆς 2ας πρωϊνῆς ἀποτελεσμάτων, ἀφορώντων 359 τμήματα οἱ μὲν Συντηρητικοὶ φέρονται κερδίζοντες 559 ἕδρας καὶ χάνοντες 17 μόνον, οἱ δὲ Ἐργατικοὶ κερδίζουν 40 καὶ χάνουν 613.